

(SRI M. V. RAMA RAO)

(c) Yes.

(d) One. As an enquiry was pending against him, his name was omitted.

Promotion of Excise Inspectors to Gazetted Rank.

Q.—380. SRI MAHANTASWAMY (Shahpur).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that the Excise Commissioner has recently proposed to Government certain names of Excise Inspectors for promotion to Gazetted rank ;

(b) if so, the number of those Excise Inspectors ?

A.—SRI M. V. RAMA RAO (Minister for Law).—

(a) Yes.

(b) Five.

MYSORE LAND REFORMS (AMENDMENT) BILL, 1965.

Motion to Consider.

SRI M. V. KRISHNAPPA (Minister for Revenue).—I beg to move:

“That the Mysore Land Reforms (Amendment) Bill, 1965, be taken into consideration.”

MR. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Mysore Land Reforms (Amendment) Bill, 1965, be taken into consideration.”

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನಾಗಿ, ಆ ಕಾನೂನಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಷರತ್ತುಗಳು ಏನು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ತಿದ್ದುಪಡಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇನ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲವು ಅಡಚಣೆಗಳು ಬಂದವು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇರಳ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಯೂರಲ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನುವುದು ಡಿಫೈನ್ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಅದು ಕ್ಯಾಪ್ ಆಯಿತು. ಈ ಕ್ಯಾಪ್ ಅದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಸೌತ್‌ಕೆನರಾ, ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಮತ್ತು ಫಿಕ್ಸ್‌ಡಾರರನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಡಿಫೈನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪರೊಳಗೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಕೂಡ ರದ್ದಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿಕ್ 31(ಎ)ಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು 17ನೆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದರು. ಈ 17ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿ

ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವತನಕ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಹೋದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ನವೆಂಬರ್ ಸೆಷನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರು. ನಾವೂ ಇನ್ನು 3-4 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಸೂದೆಗೆ ಏನೇನೂ ತಿದ್ದುಪಡೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ನಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದೆವು; ಅವರು ಕೆಲವು ನೋಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಏನು ಕೆಲವು ನೋಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಇದತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಅನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ (ಕಾನ್‌ಸಿಕ್ವೆನ್‌ಷಿಯಲ್) ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು; ಇನ್ನುಳಿದವು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವು. ಮುಖ್ಯವಾದ 8 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಲ್ಲಿ :-

ಮೊದಲನೆಯದು : Transfers made after the passing of the Mysore Land Reforms Bill, 1961, by the State Legislature, i.e., 18th November 1961.

ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಮೈಸೂರು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಸೂದೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಂದಿನಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಜಮೀನುದಾರರು ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡುವುದು, ಅಂಥ ಮಾರಿರುವ ಜಮೀನುಗಳು ಸೀಲಿಂಗ್ ಪರಿಮಿತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಅನೇಕರು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರು, ಸರಕಾರ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರೊಳಗೆ ತಮಗೆ ಇರುವ ಎಕ್ಸ್‌ಸೆ (ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್) ರ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ರ್ಯಾಂಡನ್ನು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೂಮಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ರೈತನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಜಮೀನುದಾರರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಪರಿಭಾರೆ ಮಾಡಿದ್ದು ರೈತರಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ರ್ಯಾಂಡನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮಾರಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ರೈತರ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ, ಅಲ್ಲಿನ ಭೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರು ಜಮೀನನ್ನು ರೈತರಿಂದ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಈ ಭೂಮಾಲೀಕರು ರೈತರಿಗೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ 1948ನೇ ಇಸವಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿನ ಜಮೀನುದಾರರು ಕೂಡ, ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ರೈತರಿಗೆ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟು, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ, ನಿಯಮಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮೊದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಆಸ್ತದ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಸ್ತದ ಕೊಡಲಿರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಎರಡನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಮೀನುದಾರರು 7-8 ವರ್ಷದಿಂದ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಬೇಕೆಂದು ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಗೇಣಿ ರೈತರು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ದಾಖಲೆಯನ್ನು 7-8 ವರ್ಷ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಗೇಣಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು; ಅದು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು, ಒಂದು ಅಪಾಯಂಟಿಡ್ ಡೇ ಅನಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಜಮೀನು ದಾರರಿಗೆ ಎರಡು ಚಾನ್ಸ್ ಸಿಗಕೂಡದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ.

ಮೂರನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಎಂದರೆ, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ದಿವಸದಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಗೇಣಿ ರೈತರು, ನಾನು ಭೂಮಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ, ಭೂಸ್ವಾಮಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಓಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ 6 ವರ್ಷ ಭೂಮಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ 6 ವರ್ಷದ ರುಜುವಾತು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಡವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಗೇಣಿದಾರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ವರ್ಷ ಈ ಭೂಮಿಯು ಚಾರ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು; 6 ವರ್ಷವೆಂದರೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು, ಗೇಣಿರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ನಾಲ್ಕನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ : ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇರೆ ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು—ಎಂದರೆ ಲೇಸನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯಾಗಿ—ಅವರು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಅವರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಲೇಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದು. ಆ ನಂತರ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನೇವಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹವರು ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ವಿನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಡೆಗೆ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಜನ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಹೋಗುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ವಾಪಸು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸಮಾರಂಭ 8-9 ತಿಂಗಳುಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವೀಮರುಗಳಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರು ಅವರ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಬಹುದು.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for recess and will reassemble at Thirty Minutes past Ten of the Clock.

The House adjourned at Ten of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Ten of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಬೇರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಚ್‌ಫಂಡ್ ನೇವಿ, ಸಿಲ್ವೆನ್ ಇವರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾಲ್ಕನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಐದನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನುದಾರ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಿಸ್ಕೊಮು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಅವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರೇಂದರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು.

ಆರನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ

“The amount of compensation payable in cash under Section 51 will be limited to two thousand rupees instead of Ten Thousand Rupees.”

ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್‌ನ್ನು ರ್ಯಾಂಡನ್ನು ಅವರ ಪ್ಯಾಡೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇರೆ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವಾಗ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕ್ಯಾಪ್ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಾಂಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹಣದ ಮುಗ್ಗುಟ್ಟಿನಿಂದಾಗಿ ಈಗಿರುವ ಭೂಮಿಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಸುಮಾರು 40—50 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಇದರ ಅಂಶವು ಪ್ರಕಾರ ರಕ್ತ ಹಾಕುವಾಗ ಸುಮಾರು 40—50 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಪರಿಹಾರರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ಲಾನ್‌ಗಿಂತ ಕಮಿಷನ್‌ನವರೂ

ಕೂಡ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಹಣವನ್ನೂ ಪ್ರೈವೆಟು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ನಗದಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರಕಾರದವರು ಈಗ 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಉಳಿಕೆ ಯಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಾಂಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಲದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ 20 ವರ್ಷಗಳ 20 ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನಾವು ಕೂಡ ಭೂ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವಾಗ 2,000 ದಷ್ಟು ಕ್ಯಾಪು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿಕೆಯಾದ ಹಣವನ್ನು ಬಾಂಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಪಡೆವಾಡಿ ತರಲಾಗಿದೆ.

ಏಕನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ: ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ನುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ಅದೂ ಕಾಫೀ ತೋಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಫಿ ಉತ್ಪನ್ನದಿಂದ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜು ನಿಗಲು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಕಾಫಿಯಂತೆಯೇ, ಟೀ ಕಾರ್ಡಮಂ ಹಾಗೂ ಪೆಪ್ಪರ್ ಇವೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಟೀ ಒಂದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 250 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಇದರೊಂದರಿಂದಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜು ನಿಗಲೂ ಅವಕಾಶ ವಾಗಿದೆ. ಟೀ ಬಿಟ್ಟರೆ ಎರಡನೇದು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವ ತೋಟಗಳು. ಇಂತಹ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 80 ರಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೂಡನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಸರಕಾರ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜು ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆಕ್ಯುಷನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಕೇರಳ ಹಾಗೂ ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಆಕ್ಯು ಕೂಡ ಸೀಲಿಂಗು ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಸೀಲಿಂಗು ಇಟ್ಟರೆ ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡಲು ಜನ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೂ ಒಂದು ನೂಡನೆ ಕೊಟ್ಟುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೂ ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸ ಬಾರದು ಎಂದು ಅವರೇ ರೀತಿಯಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಫೀ ತೋಟ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಫೀ ತೋಟವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡಲು ನಿಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ. ಅದನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಮೊದಲು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾದು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯ ಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು 5—10 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿನೂ ಬೆಳೆಯದೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಗಳನ್ನ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಬಾಲಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲದೆ ಇತರರು ಯಾರೂ ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಬಡವರು ಯಾರೂ ಕಾಫೀ ತೋಟ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಕಾರ್ಡಮಂ ಹಾಗೂ ಪೆಪ್ಪರ್ ಇಂತಹ ಬೆಳೆಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನೂರು ಎಕರೆ ಎಂದು ಏನು ಒಂದು ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾಫೀ ತೋಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಗಡ್ಡೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೂಲಿಗಾರರುಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸೀಲಿಂಗು ಲಮಿಟ್ಟು ಹಾಕುವಾಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಫೀ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವಾಗ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಗಡ್ಡೆಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಭೂಮಿಗೆ 'Interspersed Land' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಭೂಮಿಗೂ ಕೂಡ 200—300 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಗಡ್ಡೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದಂತೆಯೇ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಂತಾದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ಅದರಿಂದ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು, ಇದಕ್ಕೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಗದ್ದೆ ಮಾಡುವ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮಾಡುವ ಜನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲರಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ತರಲಾಗಿದೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳಿವೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಮುಜರಾಯಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನ ಆಗಿವೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭೂಮಿ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಫಾಯದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸರಕಾರ ಮುಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮದು ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯ ಉತ್ತಮ ಮೇಲೆ ಇವು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣದಿಂದ ಆರ್ಥಿಕರ ಸಂಬಳ, ನಿತ್ಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವೇಳೆ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು ಮೆಂಟೇನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ಚಿತ್ರ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಚೆನೆಂಟ್ ಗೂ ಬೇರೆ ಚೆನೆಂಟ್ ಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏಕ ಸಾರ್, ಪಂಡೆ ಸಾರ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ರೈತರಿಗೆ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಇವುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಯಾರು ಹೈಯೆಸ್ಟ್ ಬಿಡ್ಡರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿ ಒಬ್ಬನೇ ಚೆನೆಂಟ್ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮುಂದು ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಕೂಡ ಇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಚೆನೆಂಟ್ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಚೆನೆಂಟ್ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭಾರಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ ಅವನು ಒಬ್ಬ ಚೆನೆಂಟ್ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮುತ್ತು ಇಂಥ ಎರಡು ಮೂರು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿವೆ. ಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಆಡ್ಡಾಯಿನಿಂಗ್ ಆಗಿರುವ 140 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ್ದು ಒಬ್ಬ ಚೆನೆಂಟ್‌ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಸ್ವೆಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸ್ವೆಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಇಂದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಚೆನೆಂಟ್ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 800 ರೂ. ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ 140 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೆ ಇಂದು 40-50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬನಶಂಕರೇ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ 140 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭೂಮಿ 108 ಎಕರೆ ನರಹರಿಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇವರು ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಹನುಮಂತನಗರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡು ಈ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಚೆನೆಂಟ್ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 600 ರೂ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಭೂನುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ 138 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಆ ಚೆನೆಂಟನಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂಮಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ 30-40 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀಪಂಕ್ಷ ಮತ್ತೀದೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 140 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೋ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭೂನುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಈ ಭೂಮಿ ಅವನದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೋದ ಮೇಲೆ ದೇವರನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಚೆನೆಂಟ್ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾರೆಯ ಕೆಳಗಡೆ ಇರುವ ಈ ಜಮೀನು ಬಹಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಧಾನಲ್ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 10-12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಚೆನೆಂಟ್ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ 1000-1200 ರೂಪಾಯಿ ವರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ

೦೬ ನಂಜನಗೂಡಿನ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ 600 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಜಮೀನು ಮಾರಿದರೆ 15-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಕ್ತಭಾಗಿಯ ಶ್ರೀ ಅಂಜನೇಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏಳು ಗ್ರಾಮಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 6 ಗ್ರಾಮಗಳು ಇನಾಂ ಜಿಲ್ಲೆ ಜನ್ ಆಗಿವೆ. ಇನಾಂ ಅಬಾಲೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಆರು ಇನಾಂ ಗ್ರಾಮಗಳೂ ಹೊರಟು ಹೋದುವು. ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ದೇವರಿಗೆ 85 ಎಕರೆ ಗದ್ದೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾರಿದರೆ 5-6 ಲಕ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ನೂರಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಂಥ ಜಮೀನು ಬಡವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಇವೆ. ಬಡವರು ದೇವರ ಭೂಮಿ ಸ್ವಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಈ ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಪಾಗ್ವಾನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಚಿಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಭಾರಿ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚೀನಿಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನು ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆದು ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಡೆಗಟ್ಟಲಾಗುವುದು. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಭೂಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇರಬಾರದು. ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು. ದೇವರ ಭೂಸ್ವಾಮಿತ್ವವನ್ನು ಕಡೆನಿುವುದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಕಾರ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಹೆಸರಿನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾರಿ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಬಡ್ಡಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬೇಲೂರು ದೇವಸ್ಥಾನ ನೋಡಲು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಿಂದ ಜನ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮೆಂಟೇನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಇರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಲೂರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ನೋಡಲು ಫಾರಿನರ್ಸ್ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಲ ನಾನೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಕಾರುಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಜನಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಯಾರದೋ ವಶದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸೌಕರ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನಮ್ಮದು ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡಸಿ).—ದೇವರ ವಾಹಿನಿಯಿಂದ ಜನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಚಿತ್ರ ಕಲೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ಬರುತ್ತಾರೋ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ದೇವರು ಅಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಕಲೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಶಿಲ್ಪ ಕಲೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಿಂದ ಜನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ.—ಸರಕಾರ ನಾಸ್ತಿಕವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಸ್ತಿಕ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಫಾರಿನ್ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಬರುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಅಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಜನಗಳ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ (ಅಫಜರ್‌ಪುರ).—ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾಸ್ತಿಕರೂ ಸಹ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇದ್ದಾನೆ. ನಾನು 3 ಸಲ ತಿರುಪತಿಗೆ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮುಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಯಾದ ಮೇಲೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇದ್ದಾನೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಲ್ಲ ಅನ್ನತಕ್ಕ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ನಾವು ನಾಸ್ತಿಕರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮನೋಧೇಯ ಮಠಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ 8 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಭೂಸ್ವಾಧಾರಣಾ ಶಾಸನವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು 17 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಣೆಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಜಾರಿಗೆ ತಾರದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ಅಮೇರಿಕನ್ ಪ್ಯಾಲಿಸ್ ಇರಲಿ ಎನ್ನತಕ್ಕವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಆ ಜಪಾನ್ ಮಾದರಿ ಯಲ್ಲಿ ನಣ್ಣ ನಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲದ ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ 46 ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ತನಕ ಜನರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಲೇ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ 8 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

†Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I raise a point of order.

Mr. SPEAKER.—It could have been done before it was introduced. Let the Member tell me what is his point of order.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ.—“ಈ ಭೂನುಧಾರಣಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಆಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಇದನ್ನು ಆಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಆ ಷರತ್ತುಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಈಗ ಈ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾಯಿತು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರು ಉದ್ಭವಿಸಿತು.....

Before the President gives his assent he could have raised the objection and sent it back. Article 201 of the Constitution says—“When a Bill is reserved by a Governor for the consideration of the President, the President shall declare either that he assents to the Bill or that he withholds assent therefrom: Provided that, where the Bill is not a money Bill, the President may direct the Governor to return the Bill to the House or, as the case may be, the Houses of the Legislature of the State together with such a message as is mentioned in the first proviso to article 200 and, when a Bill is so returned, the House or Houses shall reconsider it accordingly within a period of six months from the date of receipt of such message and, if it is again passed by the House or Houses with or without amendment, it shall be presented again to the president for his consideration.”

When the Bill goes to the President for his assent the President can return the Bill with certain conditions as laid down in article 200.

Article 200: “Provided that the Governor may, as soon as possible after the presentation to him of the Bill for assent, return the Bill if it is not a money Bill or Houses will reconsider the Bill or any specified provisions thereof.....”

So whether the President can recommend an amendment after giving his assent under Article 200 to 201 is the point at issue. There is no occasion or provision for the President to make comments or give recommendations by way of amendments to a Bill to which he has given his consent. If the State Government brings any Bill based on the comments of the President, that would infringe the sovereignty of this House this House is sovereign to consider or reject Bills. The Governor can either give his assent or refuse to give his assent. If the Governor withholds his assent and sends the Bill back it is his directive.

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble member having in mind the President or the Governor.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—Article 201 relates to President's assent.

Mr. SPEAKER.—Who can function under 201 ? Is it the President or the Governor ? Does the Governor come into the picture at all ?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—Both are in the picture. Governor should give his assent first and if he has any objections he withholds his assent and sends it on to the President. The President is the final authority.

Mr. SPEAKER.—The only person who can give directions to the Legislature is the President and not the Governor. Is that the position ?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—It applies to the Governor also because the Bill goes to the President through the Governor.

Mr. SPEAKER.—Can the Governor on his own initiative send the Bill back ? Which is that article ?

Sri G. V. GOWDA (Palya).—Rule 95 of the Rules of Procedure relates to this matter.

Mr. SPEAKER.—We are discussing article 201 here. We are dealing with directions said to have been given by the President and not by the Governor.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I will refer you to proviso of the Article 201.

Mr. SPEAKER.—So, the final Authority is the President.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—If the President gives his assent for the Bill, it becomes law. Here already this Bill has become law. If the President can exercise his power before the Bill becomes law, he can send the Bill back to this House with his direction. Then alone he can use the sovereign power. In exercise of that sovereign power, he can send back the Bill and then we can consider that Bill. Here it said that the President gave his assent with certain conditions and after knowing the conditions, we are introducing this Bill. It means the State Government has not used its sole discretion, but it has used the discretion or the order or the direction given by the President and in pursuance of those directions this Bill has been brought. Then whether this Bill can be in order is my point.

11-00 A.M.

Mr. SPEAKER.—The point that the member has stated can be slightly in an expanded form ; under article 201, all directions given are operative before assent is given and the Bill is considered afresh. The operative portion is 'before the assent is given'. Once the assent is given, the directions lapse and they are not operative. If they are a condition precedent to assent, then assent has not been given to the previous Bill. If previous assent is given, then directives are not operative and therefore they cannot be effective.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—You are perfectly correct. I think you have put in more explanation and you have added one more thing.

Mr. SPEAKER.—Motives need not be attribute to me. I am only explaining the legal position. Whatever the House deliberates should be clear and crisp. It is in that light I said.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—You being a lawyer, it is helpful in this connection. In the High Court day in and day out constitutional objections are raised and Acts are challenged. It is a reflection on this House particularly when you are the presiding authority.

Mr. SPEAKER.—I am the presiding authority to see that the Debate is carried on properly. I have no right to judge but my being a lawyer, the yardstick applies to Sri Anna Rao with as much force and if I remember the date, I suppose he was the Minister who got the Bill passed in the Cabinet. I suppose he was a Member of the Cabinet and assent was given to it in 1962.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—You were the Law Minister and you did not bring to our notice whether those conditions are attached to it.

Mr. SPEAKER.—I said, it may be. I do not think I was in the Cabinet. It does not matter. Our presence or absence is ineffective. Instead of trying to get into Debate, I will try to make the position a little clearer. I have got the parent Act and the parent Act says that it received the assent of the President on 5th day of March 1962 and it has become law. Nobody has questioned it and nobody can question it. If there are directions given alongside, they are not conditions precedent to the assent. But if these are the things that the President has directed or requested, it does not mean that the Government is precluded from paying respect and attention to them and find out if there is any substance in it and if it merits to be brought before the House. If it is a condition precedent to this Bill becoming operative, then it should have come back to the Legislature saying that assent has not been given. If assent has been given and directions are there, I do not know whether they are called directions; even if they are called directions they would not amount to a condition precedent because the President should have withheld consent and said that till this is done, I am not going to consent. Such a position has not arisen. The President has given assent. I am speaking subject to the facts before me. If the President has given consent and it has gone on the Statute Book, it is perfectly proper and if there is anything that is to be done by way of amendment, it has to be brought in by way of an amending Bill which has now been done and even if there are directions or no directions, it is open to the Government to bring an Amending Bill. It may be that they have been influenced to some extent on account of what might have been contained in the communication from the President. That does not mean that it is a direction in the fullest amplitude of the term that we are carrying out. If that is so, it should have come before the Bill was published as a Statute and it should have

come back with a message to this House from the President and it should have been laid on the Table. Then we should have considered it and with such opinion as the House arrives at, it would have been retransmitted for submission to the President. That course having not been followed, I feel they are not directions as envisaged under article 201 but simply suggestions that have been given and if this Bill is brought forward on the basis of those suggestions, there is nothing wrong.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—This elucidation is perfectly all-right. But the Government said that conditions were attached and along with those conditions, the Act was assented to and therefore this Amending Bill was brought forward.

Mr. SPEAKER.—I was dealing with the point raised by the Hon'ble Member. He was invoking article 201. If the President withhold consent, then the Bill should have been transmitted to the House with a message or conditions or directions, and those directions have to come up before the House and the House has to apply its mind and carry out his directions or regret and say the House is unable to agree with the directions, and therefore, the President may be pleased to accord sanction in the manner either partially modified or with no modification or with modifications carried out as contained in the message of the President. Therefore, article 201 applies to a case where it is brought before the House with a message. Would the Hon'ble Member Sri Anna Rao tell me where the message is?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—You were kind enough to emphasise one aspect of the question. That was exactly what I was saying; that is to say, if what the Minister stated is taken as the directive of the Government and if this Bill is based upon that directive, then there was no occasion for the President to give any direction. On the other hand, in exercise of sovereignty of the House, we can introduce the Bill.

Mr. SPEAKER.—Let us not stick to an aspect that might have been mentioned in colloquial term, because the Statement of Objects and Reasons says that it is considered necessary to make certain amendments as suggested by the Government of India to the Mysore Land Reforms Act, 1961 before the Act is brought into force.

Therefore, if in common parlance, common language, the Hon'ble Minister has stated that directions are of the President, it does not change the situation.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—I do not know whether I said, directions of the President. Here in the Statement of Objects and Reasons, it is considered necessary to make certain amendment as suggested by the Government of India. While saying, I remember I said, Planning Commission and the Government of India gave us suggestions and directions. It was a conditional assent, I must have said.....

Sri V. S. PATIL.—(Belgaum I) In order to clarify this position, will the Hon'ble Minister inform us when these suggestions of the Govt. of India was received—whether it was before 5-3-62 that is the date on which the President gave the assent or afterwards.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—Afterwards.

Sri V. S. PATIL.—Then Article 201 does not come in.

Mr. SPEAKER.—A mighty argument has been built upon wrong premises that directions were given before giving consent or consent has been withheld and direction has been given and the message has been transmitted. As rightly observed by Sri V. S. Patil, 201 does not come in if the suggestions have been made by the Government of India after the Act was passed.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I was impelled to raise this objection after the statement was made by the Minister. Now that he states that according to the wish of the Planning Commission and other suggestions, we consider it necessary to bring in amendments, I have no quarrel whatsoever.

Mr. SPEAKER.—He has no quarrel with me. Sri Anna Rao would not have quarrelled with me if he had read the Statement of objects and reasons earlier.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—Sir, the Central Government can give directives only through the President and these directions can come only through the President.

Mr. SPEAKER.—Again my friend sticks to the suggestions.....

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—That is the humble way of saying Sir. If you give me a suggestion, I shall take it as a directive.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may take it as a directive? Now Sri Muckannappa has suggested that I should give him a copy of the parent Act. I do not take it as a directive.

Sri G. V. GOWDA.—Sir, usually the amendments are brought when the Government are faced with any difficulties while administering any particular Act. This is the first time it has happened. Whether representations have been received and whether there are any difficulties in implementing it.....

Mr. SPEAKER.—Supposing there are no difficulties cannot the Government bring in any amendment? Government are entitled to bring in an amending Bill, if they think it is necessary and it is not limited to the difficulties experienced by them. If they want to change any policy, it is not a difficulty faced by them—they can bring in an amendment Bill. The Hon'ble Member is sticking to a wrong view. Government have got a right to bring in amending Bill before the House not only when difficulties are experienced in implementing a Bill, but also when they want to change their policy.

Sri V. M. DEV.—The amending Bill is brought.....

Mr. SPEAKER.—If the time allotted for the Bill is expended like this.....

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—My request is Sir, through you, I want to request him to place a copy of these suggestions on the table of the House so that we may know whether the suggestions have been incorporated fully or whether, along with those suggestions, other points are also brought in?

Mr. SPEAKER.—The Member did not make a request to the Hon'ble Minister outside the House.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—It would facilitate discussion.

Mr. SPEAKER.—Why is it that this new idea has come to the Members now?

Sri KADIDAL MANJAPPA (Sringeri).—Sir, on this point, may I submit a few words? Sir, when the Bill was passed, I was the Revenue Minister and in fact the Bill was sponsored by me and piloted by me. After the Bill was passed, the Bill was discussed at the level of the Planning Commission by the Central Land Reforms Committee. Afterwards, it was recommended to the President. The President gave his assent. Later on, on the recommendation of the Planning Commission, the Government of India suggested that certain amendments may be conceded by the Government before the Act was given effect to. That is all.

Mr. SPEAKER.—There is nothing wrong.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—There is nothing wrong Sir.

Mr. SPEAKER.—Now the Hon'ble Minister who was in charge of the Bill when it was passed, has told the Members the facts. I do not think I can allow any further interruptions.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—The ex-Revenue Minister who piloted the Bill, speaks from memory. It would be best in the interest of the discussion whether this Government felt any difficulty in implementing the Act and therefore, they are suggesting these amendments.

Mr. SPEAKER.—Are all these conditions precedent for a Debate?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—If they at least give us the suggestions of the Planning Commission or the Government of India, or the President, that would help us to know what their idea is.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Members will not please drag in the name of the President.

Sri C. J. MUKKANNAPPA.—Sir, doubts are on the increase after the ex-Revenue Minister made the statement, because the Planning Commission made the suggestion and the Government of India sent it through the President. If the Planning Commission has suggested, what are the amendments that are brought in here? Certain exemptions are made to Mutts lands, Inam lands. What exactly are the suggestions made by the Planning Commission? If the Hon'ble Minister is in possession of this document, he can clear the doubts and facilitate this House to go on with discussion.

Mr. SPEAKER.—If that is given, does the Member say that there is nothing more to debate upon? I must understand that I have absolutely no responsibility or constitutional duty to make anything clear on behalf of the Government. In order that time may not be needlessly expended, I tried to explain the position and that is the spirit in which I dealt with the question raised by Sri Anna Rao, because he made out that it comes within the ambit of Article 201. It does not matter whether I say or the Government says it.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Often-times, you have been guiding the House by giving all possible information so that Members may not side-track issues.

Mr. SPEAKER.—I have given guidance and saved one hour for the Debate. Otherwise, Article 201 would have been involved.

Sri G. V. GOWDA.—One important suggestion made by the Planning Commission is the revision of ceiling limit. We don't find the evidence of that anywhere in the amendment. So, we wish to know what are the amendments of the Planning Commission, so that we can appreciate the *bona fides* of the Government.

Mr. SPEAKER.—The Debate will now commence.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—According to the rules of procedure, if any document is relied upon in the Bill itself, that document should be placed on the table of the House.

Mr. SPEAKER.—What was the Hon'ble Member doing, when it was introduced? He should have said that it could not be introduced unless it was placed.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—At the time of introduction we cannot ask. Government should be helpful to the debate at least, because, they have already referred to the suggestion of the Government of India. If it is not a secret document.....

Mr. SPEAKER.—I will deal with it. What is the rule?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I am not reading the rule. The rule is there.

Mr. SPEAKER.—What is that rule?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I will have to see the Rules of Procedure. Unless the document is a secret one, it can be placed on the table of the House. Our request is that paper should be placed before us.

Mr. SPEAKER.—Unless we have got clear and precise thinking, we are likely to get into a slight confusion. Now the rule that is referred to is 304, Page 82. That is the only rule. "If a Minister quotes in the Assembly a despatch or other State paper which has not been presented to the Assembly, he shall lay the relevant paper on the Table....."

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—He has not only quoted, but has stated the same in so many words in the Statement of Objects and Reasons.

Mr. SPEAKER.—Does it mean quoting a paper if he says that they have made a certain suggestion?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Quoting is one thing and relying is another thing. In common parlance, it is the same, because, he relies on those documents.

Mr. SPEAKER.—So, may I take it that the argument in relying on the rule is parlance?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—This is the position. If the Chair does not appreciate, we cannot help.

Mr. SPEAKER.—I am not able to appreciate. I cannot withhold the Debate. Is Sri Patil, willing to continue? The suggestions accepted by the Government are imbedded in the amending Bill.

†Sri V. S. PATIL.—After a long lapse of time—since 1962—we are now dealing with this most important of the Bills that have been passed by this august House. I do not know the actual objects and intentions behind it. The *bona fide* plea or intention of the Government is that they want to implement the provisions of the present Act—that is what has been brought before us. But, actually, our experience is, even from the beginning of the Re-organisation of the States, the Congress party in this Legislature is trying to postpone the implementation of this Land Reforms Bill. Sir, the State was re-organised on 1-11-1966, and even before that, the tenants in the erstwhile Bombay area and Hyderabad area were given the rights to become owners of the land which they tilled, of course, under certain restrictions placed by the Bombay and Hyderabad Acts. Since 1-11-1956 those Acts have been suspended by this Government. They appointed one Committee called the Jatti Committee under the Chairmanship of Sri B. D. Jatti. It was appointed, I think, on 10th May 1957.

Mr. SPEAKER.—If the member wants, I will get him a copy of it. If any member is desirous, I will get it for him.

Sri V. S. PATIL.—I have got a copy. After going through all these matters, the committee prepared its report on 10th September 1957. Then, for preparing a Bill on this particular subject, Government took so many days—the draft Bill was prepared on 29th November 1958, and from that day, up to the 18th of November 1961, the Bill was discussed in this House and this House has passed that Bill. So, the time that was required for passing the main Act was from 1956 to 1961. Five years. Even though it was passed in 1961, it has not been implemented— we have come to the middle of 1965 and now they have brought the present amending Bill. I should like to know from the Government, first of all, on what particular date they have received these suggestions from the Central Government and what are the suggestions made by the Central Government to this Government, in order to know whether the Government is prompt enough to bring in this particular Bill on 19th April 1965. I have quoted these simple facts to show that Government does not want to implement the suggestions of the Planning Commission or the Acts that are passed in other Legislatures like Bombay and Hyderabad. They simply want to delay matters and see that land owners get the maximum benefit out of the delay caused by the Government. That appears to be the main reason why these things have been done. Sir, I feel sure that Government would not have tried even now to bring in the present Bill, but for the pressure from the Central Government and the Planning Commission.

Sir, there is a saying that we can take the horse to water but we cannot force it to drink it. So, the only thing which I can say so far as

(SRI V. S. PATIL)

actions of Government are concerned, that is the most slow, most reactionary State in the Country. They do not want to implement anything which benefits the nation. They want to see that a handful of their own people are benefited.

[Deputy Speaker in the Chair].

11-30 A. M.

So, I should like to charge this Government that they are anti-national, anti-constitutional because one of the main reasons for the passing. Tenancy Legislation was to remove social injustice or economic injustice. That was one of the reasons. Even though, according to the main principles of our Constitution, these things must be done. Still this Government is lagging behind, is purposely putting off these matters. Sir, we know for certain that the main Act i. e., Mysore Act of 1962 that was the cause of ousting the Revenue Minister from his *portfolio*. That was the main reason why he was not taken into this Government. Not only that, there was huge opposition even in his election. That shows what is going on in the present administration of the State.

Sir, with this background, I would like to say a few words regarding the present Bill. This Government have tried all along since 1956 uptill now to help the vested interest of the land owners. They sell away all their lands, they recover the rent from the tenant according to their choice and evict the tenants. So far as old Mysore is concerned, there is no record of right, no enforcement of the Tenancy Register etc. This Government have delayed this matter and have given full opportunity to the reactionary land owners.

Coming to the Bill, Sir, clauses 10A, 10B, and 10C are very important clauses that are introduced in this Bill. I do not know whether it is at the suggestion of the Centre or whether it is the intention of this Government. But, these three changes suggested by these clauses will go a long way. 10A says :

“If any person has after the 18th November 1961 and before the appointed day transferred any land, then in calculating the extent of land owned by such person for purposes of the preceding clauses, the area so transferred shall be taken into consideration, etc.....”

This shows that the land owners who have sold their lands may be affected very severely. Not only that ; Clause 30 (6A) says :

“Notwithstanding anything contained in the preceding subsections, if any person has, after the 18th November 1961 and before the appointed day transferred any land, then in calculating the ceiling area which that person is entitled to hold, the area so transferred shall be taken into consideration, and land

exceeding the ceiling area so calculated shall be deemed to be in excess of the ceiling area, notwithstanding that the land remaining with him may not in fact be in excess of the ceiling area."

This shows that even though these big land holders might be thinking that this Government is really backing them, have given opportunity to them to alienate their lands, this clause will clearly stab them in the back. This Government have never given an indication that after the passing of the main Bill on the 18th November 1961, that all alienations made there after will be taken into consideration while fixing the area of ceiling etc. On that presumption, certain landlords might have alienated their land with the hope that Government will not bring another legislation which will come in the way of their belongings of their property. But strangely enough even though this Government was supporting the land-lords all these years, they have now come forward to stab them from the back and not from the front. That is the way in which this Bill is going to kill some of the big landlords.

So far as 10B and 10C are concerned, these two provisions are likely to be scrapped by the courts of law and the ground of discrimination, because land owners in old Mysore area and land owners in the old Bombay and Hyderabad areas have been differentiated. Different treatment is given to these two categories. That is why, I am afraid that these two provisions are likely to be discriminatory and will be struck down by the civil courts.

I should like the Government to examine this point and then come to a definite conclusion. Similarly, so far as clause 30 is concerned, it is likely to be struck down because under the law existing in the Bombay and Hyderabad Areas, the landlords have the right to alienate their properties in favour of their tenants; they cannot alienate them to any body else except their tenants under section 64 of the Bombay Act. If the landlords have alienated as per the terms of the Act which is in force, can the Government now bring in such a clause which will deprive them of their remaining land. These alienations are not illegal; they were done according to the existing law. Section 64 has not at all been suspended by this Government or by this Legislature. If they do that, it will be absurd and will not stand to reassign. I am quite sure that the provisions made in clause 30 will be struck down as *ultra vires*. So, even if we are keen to have these Bills passed, we should not commit mistakes. There is a suggestion in the minds of certain Members that as in the case of the main Bill, let us have a Select Committee for this Bill also. Let us sit down at least for a few hours, discuss the pros and cons and try to find out the legal implications. If that is done, many of the doubts can be cleared and thereby we will also try to see that we are not blamed by the judiciary for enacting laws which are not constitutional.

Sri D. DEVARAJ URS (Minister for Labour and Housing).—The Hon'ble Member was pleased to say that amendments to sections 16 and 63 are likely to lead to discrimination between region and region and

(SRI D. DEVARAJA URS)

between person and person. If it is made sure that it will not offend the Constitution, does he support the amendment or still has he something else to say on the point?

Sri M. V. KRISHNAPPA.—It has been permitted by the Constitution.

Sri V. S. PATIL.—Is it in conformity with the preamble with which we have started on this legislation? We have to bring all the landlords on the same level and all the tenants on the same level. If this is the main object with which this Act is to be enforced, why should we create discriminations and differentiations between the landlords in the different regions. So far as land holdings are concerned, my personal view is that a man should not be allowed to hold any land which he is unable to cultivate or a man should not be allowed to get the benefits out of the labours of others; that will amount to exploitation. I have expressed this view several times on the floor of the House. I feel that the ceiling that is fixed even under the present Act is too high. No family even of 10 persons can cultivate such a vast area as 27 acres of class I. I come from a paddy-growing area and a family of five persons cannot cultivate even five acres of such land. My personal view is that the ceiling must be reduced. Even the Planning Commission has suggested to bring it down to 18 acres. This Government being a landlords' Government, a Government of persons who have a vested interest they are not interested in reducing it. The Government is not keen to confer these rights on the actual cultivators. That is one of the reasons why we are lagging behind in agricultural production. The tenants of Maharashtra State have become owners from 1st April 1957 and for the implementation of the Act, the Maharashtra Government have appointed three or four Mamlatdars in each taluk and still there are thousands of cases pending and it will require 8 to 10 years more to decide them. Here, we have still appoint a date and after that, the officers will have to be appointed. The idea is to appoint one Tribunal for two or three talukas. If that is the case it will take another 50 years for the full implementation of the Act. It seems our Government is not keen; it appears as if it is merely forced to do something and it is trying to do it. It appears that they have absolutely no intention to confer ownership rights on the tenants.

Then I come to clause 20 in which they have sought to reduce the compensation from Rs. 10,000 to Rs. 2,000. The Government want to shift the responsibility by paying cash to the land owners. This is a wrong thing that has been done. So far as price of land is concerned, my view is that it should be fixed in terms of assessment. That was my consistent plea even before we started the discussion of the original Bill. The price should be fixed on the basis of assessment as it is done in Bombay area. But that was not accepted by this Government because they wanted to pay more to the landlords. When the question of compensation was before this House the main consideration before us

was that when we are ousting the landholders from the land they should be allowed to have some other avocation by investing the price which they receive from the alienation of these lands. That was the reason why the amount of Rs. 10,000 was inserted in the principal Act. After hot discussion we agreed to this sum because Rs. 10,000 will give some incentive to them for investment in some other avocation. It is meaningless to reduce it to Rs. 2,000. Even the bank rate is high and some banks give as much as 7 to 8 per cent interest whereas we are going to pay only $4\frac{1}{2}$ per cent. If any person wants to start any new industry, he will have to sell these bonds. What is the price that it will fetch? In some cases the price has gone down from Rs. 100 to Rs. 60. Even though the Government are trying their level best to favour the land owners, by their action they are practically ruining them. So I would like to tell the Government: "Don't be shy, come forward in a straight way to do certain things; don't try to show to the land owners that you are favouring them by delaying and by fixing a higher price of the land." In fact, they are practically depriving the land owners of 40 per cent of their value and that shows that the Government are not firm in any thing which they want to do. This provision of Rs. 2,000 is a mockery of the payment of price and that is why I should like to suggest that this amendment should be deleted.

Then, Sir, on page 6 of the Bill, the dated of 11th March 1957 appears to be a printing mistake and according to me it ought to be 31st March 1957 as in the Bombay Act, section 31. The Bombay Act mentions only two dates, namely 31st December 1956 and 31st March 1957 and there is no mention of 11th March 1957. So this date of 11th March 1957 has no place here with reference to Bombay area. It may be 31st December 1956 or 31st March 1957. I shall be highly obliged if the Minister will explain why 11th March 1957 has been mentioned here.

Then in the next sub-clause 13th May 1957 has been mentioned so far as Hyderabad area is concerned. May I know why this date has been fixed and whether it is covered by the Hyderabad Act or whether it is according to the whims and fancies of the present Government to do things?

Then in clause 35 by his amendment the Minister has tried to explain to us about Devasthan inam lands managed by Government. These Devasthan inam lands are managed by Government so far as old Mysore area is concerned, but in Hyderabad area and in our area they are not managed by Government and they are managed by private institutions. They may be trustees under the Religious and Charitable Trusts Act or they may be managed by private individuals.

12-00 NOON.

Why distinction is to be made regarding Devasthanam Inam lands of the Bombay area or Hyderabad area and Mysore area? If the Government wants that the tenants of these lands should not get benefits

(SRI V. S. PATIL)

of this Act, then the tenants of all the lands belonging to Devasthanams must be there? Why only managed by the Government? Or the Government should take management of all the lands and bring this amendment. Otherwise the tenants of Devasthanam lands in old Mysore will be deprived of their rights whereas their counterparts in Bombay and Hyderabad area will get the benefit of this Act. This sort of distinction sought to be made in this Bill must be done away with if we are to follow the principle that this Act has to be enacted to bring uniformity throughout the State. So far as Devasthanam lands are concerned, our idea was that these tenants must get the benefit of becoming owners and the price that will be realised of these lands will be invested in Government securities or investment in the banks and the interest will be given to these Devasthanams. That was the idea when the original Bill was discussed.

SRI M. V. KRISHNAPPA.—The expression Government managed and Government controlled, applies to the whole State.

SRI V. S. PATIL.—In other parts these lands are not managed by the Government at all. They are managed by *wahiwatdars* who are private individuals or by trustees. They are not under the control of the Government. That is the position. Therefore, I should like to suggest that there should not be any distinction between the two. Further, why the tenants of this particular lands be discriminated? A tenant is a tenant. If he is an actual cultivator whether the lands belong to A or B or C, the right must be conferred on him. Whether the land belongs to Devasthanam or anybody, the tenant should not be discriminated. A cultivator has to be conferred with the rights of ownership or occupancy right. Why distinction has to be made? I should like to submit that this clause is rather discriminatory and as the Hon'ble Minister has tried to say by giving some examples, near about in Bangalore some persons have been entered as tenants. Actually those persons are not cultivators but hundreds of acres have been entered into their names and if they are confirmed the ownership the will become very rich. If that is the case, then I think they may become rich provided the lands are converted into non-agriculture. So far as agricultural use is concerned, they cannot get any benefit. If they are converted as non-agricultural land and sold as plots for development of Bangalore or any other city, then the prices are likely to go up and definitely these persons will be benefited. You can put a condition that right of occupancy will be conferred on those persons subject to the condition that they should cultivate the land. If they are to be changed to non-agricultural lands or if the use of the land is changed, then the rights conferred under the Act will not be available to them. The main intention of this Act is to confer ownership or permanent tenure to hold the land on the cultivator. It does not mean for non-agricultural use of any land at all. That is why the fea-

expressed by the Minister does not appear to be sound and these Devasthanams tenants also must be given the rights as any other tenants have.

There is one more amendment in section 34. It is clearly favourable to the planters. In support of this amendment the Hon'ble Minister has advanced a very cogent and important argument. He said that coffee planting is essential and 80 per cent is produced in the State. I do agree that some encouragement must be given. The Hon'ble Minister wants to give an unlimited extent than what we had considered before the Joint Select Committee. We had come to the definite conclusion that 100 acres will be quite sufficient. So far as plantations are concerned, they are always on the hill tracts and no agriculture is there. That is why concession may be given for some time. We had put a limit of 100 acres. We do understand that our coffee is earning foreign exchange and that is one of the reasons why we must give some scope for it. But it does not mean that it should have unlimited extent. Some limit may be placed. We had suggested 100 acres. If necessary you can put 150 or 200 acres but not unlimited. That is not proper.

Mr. SPEAKER.—The member has got his amendments and he can touch those points while moving the amendments.

Sri V. S. PATIL.—I am not touching those provisions on which I have sent amendments. The Statement of Objects and Reasons says that this Bill is due to the pressure from above. I should like to request the Hon'ble Minister, if you want to maintain this clause 10 (b) & (c) as per para of this Statement of Objects and Reasons, instead of 18th November 1961 why did you not put the date of 1-4-1957, the date on which the tenants in our area would have become the owners of the land. They are now practically giving retrospective effect.

Mr. SPEAKER.—Please give an amendment; I will accept it even now.

Sri V. S. PATIL.—With these words, I request the Hon'ble Minister, if possible to refer this Bill to a Committee of this House with the direction that the Committee should consider it and within one day or even twelve hours, it should submit a report. We are ready even for that.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್ ಪಾಟೀಲ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮದುರಿಗೆ ಇರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವ ಒಂದೆರಡು ದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ವಿಧೇಯಕದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ Tiller of the soil be the owner of the Land ಎಂದು ಇದೆ. ಭೂಮಿ ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕನಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಆವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೇಯದಾಗಿ ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಾಲೀಕನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ದೊರೆಯಬೇಕು, ಎರಡನೇಯದಾಗಿ ಫುಡ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಮೂಲಭೂತವಾದ ಈ ಎರಡು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಇರಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದ ಹಿತದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಭೂಮಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್‌ಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಎಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಸರಕಾರ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವ ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ಸಲ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್)

ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರತಕ್ಕದ್ದಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಅಪವಾದದ ಕಂಡಿರುವನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರೂ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಜಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಪವಾದ ಇರಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸಬಾರದು ಏಕೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಠಗಳ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸಹ ಅಪವಾದವನ್ನು ಏಕೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೂಚನೆ ಬರಹತ್ತಿವೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 27,000 ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕೆಲವು 10 ಎಕರೆ ಇಂಥ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದರೂ ಈ ಅಪವಾದವು 2 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಜ್ಯುಕೇಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಅಪವಾದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಯಿದೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಡಿಫಿಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಉದ್ದೇಶ ಫೇಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಏನೆಂದರೆ ಸರಕಾರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭೂಮಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ದುರಸ್ತಿ ಸರಕಾರ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರು ಅಥವಾ ಗೇಣಿದಾರರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭೂಮಿಯ ಉಪಭೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅಪವಾದ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಅದು ಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಎಲ್ಲ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಮೀನು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ರೈತರು ಬಡವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಎಜ್ಯುಕೇಶನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿಗೆ ಶಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯಿರು ಶಿರಸಂಗಿ ಫಂಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗತಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಾದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಗ್ರೇವ್ ಫಾಯುಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪೆಡ್ಲೊಲನಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮೂದು ಮಾಡಬಹುದು. ಪೆಡ್ಲೊಲನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವರ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 109 ನೇ ಕಲಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಈ ಆಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ಮಾಫಿ ಅಥವಾ ಅಪವಾದ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಯೋಗ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಬೆಂಗಳೂರು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಗಳ ಮತ್ತು ಮುತ್ತು ಇರತಕ್ಕ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಜಮೀನು ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 109 ನೇ ಕಲಮು ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಡೆಕ್ಲರೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕಾಯಿದೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಆರ್ಡರ್ ಸರಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು.

ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನ್ದಾರನಾಗಿರತಕ್ಕವನು ಅಂದರೆ ಭೂಮಾಲೀಕನಾದವನು ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ 1957ನೇ ಮಾರ್ಚಿಯಿಂದ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಆ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವರು, ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಜಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಆ ಷರತ್ತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಾಲೀಕರು ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮೂದಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಟ್ರೈಬನಲ್‌ನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರ ಈಗ ಆ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 (ಎ) ಇಂದ 30 (ಡಿ) ವರೆಗಿದ್ದ ದೆರ್ರಾ ರದ್ದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದಂಶ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ದಿನಕ್ಕೂ ಇಂದಿಗೂ

ಅಗಲೇ 9 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ಈಗ ಆ ನೋಟೀಸಿನ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಹಾಜರಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಯಾವ ಜಮೀನ್ದಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ನೋಟೀಸು ಅವನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ; ಅದು ಗೇಣಿದಾರನಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ನೋಟೀಸುಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗೇಣಿದಾರ ಹಾಜರಾಡಬಹುದು ಎಂತ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸ ಬಹುದು. ಅಂಥ ನೋಟೀಸನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಭಾವಮಾಲಿಕರ ವತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಾವುಗಳ್ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಕ್ರಾ.ಜ್ 30 ರಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮತ್ತು 1961 ನೇ ನವೆಂಬರ್ 18 ರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಭೂಮಾಲಿಕನಾಗಲೀ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತನಗೆ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಸ್ವೀಲಿಂಗ್ ಪರಿಮಿತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೂ ಸಹಾ ರೆಕ್ಕೆಹಾಕಿ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ರೆನ್ಯೂ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಬೊಂಬಾಯಿ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಆತನು ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿ ತನಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ—ಅಂದರೆ ಆಗಿದ್ದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗೆ 27 ಎಕರೆ ತರಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಥವಾ 27 ಎಕರೆ ನಿರಾವರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು, ಹಾಗೆ ಆತ ಈ ದಿವಸ 27 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೀನು ಸ್ವೀಲಿಂಗ್ ಮಿತಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ದಿವಸ ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಭೂಮಾಲಿಕನು ತನ್ನ ರೈತನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ಆತನಿಗೂ ಸಹಾ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬಾರವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 30 ನೇ ಕ್ರಾ.ಜಿನ (2) ನೇ ಸಬ್-ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ 2 ನೇ ಪ್ಯಾರಾವನ್ನು ನಾನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮೇಗೌಡರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸಹಿತ ಕುಳಿತು ಬಹಳ ಓದಿದವು, ಬಹಳವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತೆರೆಕಿಡಿ ಕೊಂಡಾಗ್ಗೂ ನಮಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“If by reason of such transfer the persons' holding is less than the area so calculated to be in excess of the ceiling area, then all his land shall be deemed to be surplus land, and the provisions of sections 66 to 76 shall, as far as may be apply to the surrender to, and vesting in, the State Government, of such excess land”.

EXPLANATION: For the purposes of this sub-section...made *inter vivos*”. ಇವರಲ್ಲಿ ಏನೋ ದೋಷವಿದೆ. ಅದನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ any other disposition ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಕ್ರಾ.ಜ್ 33 ನ್ನೂ ಸಹ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ದಾನ, ವಿಭಾಗ, ವರ್ಗಾವಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇನೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ any other disposition ಅಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಜಾಯಿಂಟ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯ ಪಾರ್ಟಿಷನ್ಸ್‌ನ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದಾಗ್ಗೂ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನು ಕ್ರಾ.ಜ್ 35 ರಲ್ಲಿ—Religious and charitable institutions ರ್ಯಾಂಡಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ದಿನ ಉಳಿತಕ್ಕುವ ನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಗೇಣಿದಾರನಿಗೇಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡ ಬೇಕು ತನ್ನ ಒಂದು ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ಎಜುಕೇಷನ್ ಫಾರಿಟೀಸ್‌ಗೋ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡೋಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನಗೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—The Hon'ble members know that the Business Advisory Committee had allotted 2 days for this. One day is already over. We have to take up this on Monday and finish.

The House will now rise to meet again at One of the Clock on Monday, the 19th April 1965.

The House adjourned at Thirty Minutes past Twelve of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 19th April 1965.
